

Enhedslisten har gjort sig ufattelig mange tanker i det her beslutningsforslag, tanker om fred og forsoning og genopbygning, men for at være ærlig synes jeg, at der er skudt meget ved siden af. Jeg vil kommentere nogle enkelte af de konkrete forslag, som ligger, og som ikke kun er på tankestadiet. Ifølge Enhedslisten er det nødvendigt med fredsbevarende FN-styrker, der kan fungere som en tillidsskabende foranstaltning mellem hidtidige fjender. Det harmonerer i hvert fald ikke i min verden med, at irakerne selv allerede nu har større og større autoritet, og det harmonerer slet ikke med, hvad Enhedslisten selv skriver lidt senere i beslutningsforslaget, nemlig at irakerne skal være herrer i eget hus.

Kl. 17.10

Enhedslisten skriver i forslaget:

»Det er en forudsætning for fred, at de udenlandske tropper trækkes hjem straks.«

Igen er det at underkende irakerne, for som det er i dag, siger irakerne, at de ønsker en reduktion af de internationale styrker, når de er klar til selv at tage over sikkerhedsmæssigt. Og det er lige præcis det, som er hele tanken; irakerne skal overtage, så snart det er muligt.

En tredje ting, jeg vil fremhæve i forslaget er, at det ifølge Enhedslisten er meget vigtigt at få oprettet et irakisk råd. Formålet med rådet skal være at sætte den politiske proces i gang, som enten skal føre til en ny grundlov eller til en politisk aftale om nedsættelse af en grundlovgivende forsamling.

Altså, jeg må være helt ærlig og sige: Heller ikke her lader Enhedslisten irakerne være herrer i eget hus, tværtimod. Det er en lodret underkendelse af den demokratiske proces, der foregår i Irak i dag, og som er foregået siden 2003. Jeg spørger bare: Hvad med den eksisterende nye grundlov i Irak; en grundlov, der er udarbejdet og vedtaget af irakerne selv?

Ja, ja, det er fine tanker fra Enhedslistens side, men hvad om man tog del i virkeligheden? Vi ønsker fra Venstres side på ingen måde at støtte det her beslutningsforslag. Formålet er ædelt nok, men metoderne kan vi bestemt ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Fru Gitte Lillelund Bech kan ikke have læst forslaget helt grundigt, for der står, at irakerne skal bestemme i Irak. Derfor er ideen om FN-tropper en mulighed, men det er jo ikke et krav, og ingen fra Enhedslisten kommer og løfter pegefingeren

og siger: Sådan og sådan skal I gøre i Irak. Det samme gælder også i forbindelse med det råd, som kan nedsættes som en grundlovgivende forsamling.

Men jeg tror da også, at fru Gitte Lillelund Bech måske delvis kan erklære sig enig i, at den proces, som har ført frem til den nuværende grundlov, jo også har været en proces, som startede, da der var en besættelse og der ikke var etableret en irakisk regering – det var på det tidspunkt, processen startede. Og så kan man sige, at det rigtige afsæt for en sådan debat ikke har været til stede, i hvert fald ikke set med Enhedslistens øjne.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg har bare meget, meget svært ved at forstå, hvad Enhedslisten så vil, når man opfordrer irakerne til, at de skal nedsætte et irakisk råd. For mig at se er det, Enhedslisten gør, lige præcis at underkende den demokratiske proces, der foregår i Irak i dag, og som er foregået siden 2003.

Jeg synes, det har været enormt positivt at opleve de valg, der har været i Irak, fordi der rent faktisk har været enormt høje stemmeprocenter og der har været folk, der har stillet sig op i kø, selv om sikkerhedssituationen har været meget faretruende. Der har været trusler om, at man ville bombe valgstederne og sådan noget lignende. Folk har stillet sig i kø og ventet i flere timer for at komme til at stemme. Folk har stemt om, og et meget, meget stort flertal har stemt for den grundlov, som irakerne har i dag. Og jeg synes sådan set, Enhedslisten med det her forslag underkender det her med, at irakerne skal være herrer i eget hus, så jeg kan simpelt hen ikke forstå det her forslag.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak. Den sidste korte bemærkning til hr. Rune Lund, værsgo.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Irakerne skal selv bestemme i Irak, det er der ingen tvivl om. Men grunden til, at vi fremsætter det her forslag, er, at vi kan se, at det mildest talt ikke går særlig godt i Irak. Det er også derfor, jeg bliver ved med at stille spørgsmål til udenrigsministeren om, hvordan han synes det går. Jeg kunne godt tænke mig at få et svar med den brede pensel. Jeg kan forstå, at fru Gitte Lillelund